

[Margrete Auken]

mer fra DDR og Tjekkoslaviet. Dette problem, som allerede er rejst over for den østtyske miljøminister, vil blive fulgt op med fornyede kontakter, også over for Tjekkoslaviet . . . Inden for det nordiske samarbejde, Østersøkonventionen og Pariskonventionen tages initiativ til at få begrænset tilstrømningen af forurening fra Østersøen og Nordsøen.«

Ministeren har i forbindelse med udvalgsbehandlingen af Miljøurekaforslaget (B 143, 1985-86) ikke kunnet gøre rede for, hvorfor Tjekkoslaviet og DDR ikke er blevet inviteret til at deltage i Pariskonventionens arbejde. Det er efter spørgerens opfattelse sandsynligt, at EFs status som kontraherende part i Pariskonventionen vil afskrække bl.a. DDR og Tjekkoslaviet fra at deltage i Pariskonventionens arbejde.

EF-Kommissionens tilslutning til Pariskonventionen giver anledning til problemer og forsinkelser af vigtige tiltag. EF-Kommissionen hævder, at EF har forhandlingskompetencen på de områder, hvor EF har vedtaget direktiver. Dette har ført til protester fra Norge og Sverige og en forespørgsel for et år siden – der endnu ikke er besvaret – fra Pariskonventionens formand til EF-Kommissionens formand bl.a. om, hvad EFs kompetence er (B 143 – bilag 15).

I besvarelserne under udvalgsbehandlingen af Miljøureka har ministeren bl.a. lagt vægt på ECE-samarbejdet, i det omfang miljøproblemerne ikke dækkes af konventioner uden for ECE. Regeringen har afvist B 143 bl.a. på denne baggrund.

Det forekommer besynderligt, at ministeren nu mener, at dette arbejde skal prioriteres i EF.

Svar (13/11 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål 54 (B 143 – miljø- og planlægningsudvalget alm. del – bilag 82) vil miljøpolitikken i EF få voksende betydning.

Jeg er derfor også enig i, at »slaget om det europæiske miljø nok først og fremmest kæmpes og vindes i EF«.

Dette forhold skyldes navnlig, at EF i kraft af sin organisation og de retsmidler, der anvendes i samarbejdet, har mulighederne for at gennemføre et miljø samarbejde, der er

effektivt og retligt bindende, og hvis overholdelse kan gennemtvinges ved EF-Domstolen.

Hertil kommer, at de nye bestemmelser i EF-traktaten som tidligere nævnt i besvarelsen af spørgsmål 54 åbner nye muligheder i miljø samarbejdet.

De områder, som er højt prioriteret, er nævnt i min besvarelse af spørgsmål 16 (B 143 – bilag 14). På langt de fleste af disse områder vil EF have en væsentlig rolle at spille.

Jeg vil endnu en gang understrege, at den danske indsats i EF på miljøområdet ikke betyder, at vi skal begrænse miljø samarbejdet i andre fora, som også er betydningsfulde.

Spm. nr. S 188

Til miljøministeren (3/11 86) af:

Stavad (S):

»Mener ministeren ikke, at regeringens bygge- og anlægsstop får helt urimelige og helt utilsigtede virkninger, når det forhindrer borgere i at få rent drikkevand, når et vandværk, der skal anlægge nye vandledninger, tilfældigvis er kommunalt ejet og ikke privat-ejet?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet i håbet om, at ministeren vil medvirke til en omgående dispensation til Brønderslev Kommune, som forhindres i at anlægge en vandledning til borgere i Serritslevområdet, der i øjeblikket har vand med alt for højt nitratindhold. En udsettelse kan udskyde anlægsarbejdet i flere måneder, idet der snart kan forventes frost, hvilket vil forhindre anlægsarbejdet.

Svar (12/11 86).

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal tillade mig at henvise til indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 189, der er stillet samtidig af spørgeren.

Det fremgår heraf, at etablering af nye vandledninger til husstande, som ellers ville være uden rent drikkevand, og lignende bygge- og anlægsvirksomhed, der har til formål at afhjælpe akutte sundhedsskadelige tilstande, falder uden for reguleringsområdet for Boligministeriets bekendtgørelse nr. 667 af 3.